

Absolwenci Wydziału Biologii UAM pracują

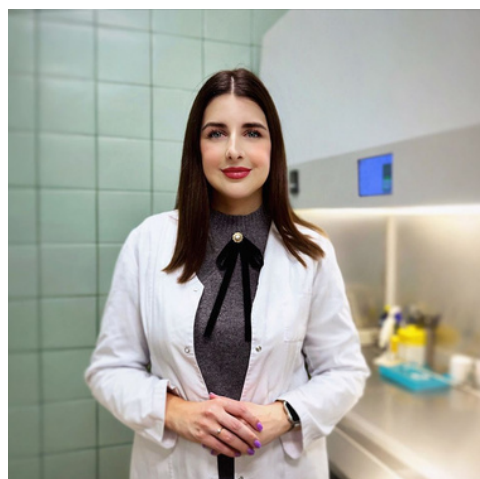

Wywiad z Moniką Pieniawską

Tytuł zawodowy: Magister

Obecne stanowisko: doktorantka

Miejsce pracy: Instytut Genetyki Człowieka PAN
w Poznaniu

Monika Pieniawska

Jak wyglądała Pani ścieżka kształcenia na Wydziale Biologii (WB)?

Moja ścieżka kształcenia na Wydziale Biologii rozpoczęła się od studiów I stopnia na kierunku Biologia, gdzie już od pierwszych lat koncentrowałam się przede wszystkim na zagadnieniach o charakterze biomedycznym. Studia te pozwoliły mi zdobyć solidne podstawy z zakresu biologii człowieka, fizjologii oraz mechanizmów molekularnych leżących u podstaw procesów chorobowych. Następnie kontynuowałam naukę na studiach II stopnia na kierunku Biotechnologia (studia w języku angielskim), co umożliwiło mi pogłębienie wiedzy w obszarze nowoczesnych technologii wykorzystywanych w medycynie, w szczególności w badaniach nad nowotworami oraz medycynie regeneracyjnej. W latach 2018-2020 pełniłam funkcję Kierownika Sekcji Medycyny Regeneracyjnej i Badań nad Nowotworami KNP UAM. W trakcie studiów aktywnie uczestniczyłam również w działalności popularnonaukowej, co jest moją wielką pasją do dnia dzisiejszego.

Czy podejmując studia na WB miała Pani sprecyzowane zainteresowania naukowe, czy pojawiły się dopiero w trakcie studiów?

Podejmując studia na Wydziale Biologii miałam już dość sprecyzowane zainteresowania naukowe. Od początku szczególnie fascynowały mnie badania nad nowotworami oraz molekularne mechanizmy leżące u podstaw rozwoju chorób. Interesowało mnie zrozumienie procesów zachodzących na poziomie komórkowym i genetycznym. Studia pozwoliły mi nie tylko zdobyć wiedzę, ale przede wszystkim nadały jej konkretny kierunek badawczy. Dzięki zajęciom, pracy laboratoryjnej, praktykom, stażom oraz zaangażowaniu w działalność naukową mogłam skonfrontować swoje zainteresowania z praktyką i świadomie ukierunkować dalszy rozwój.

Jak wyglądała Pani ścieżka kariery zawodowej po ukończeniu studiów?

Po ukończeniu studiów magisterskich w 2020 roku rozpoczęłam dalszą naukową drogę w Instytucie Genetyki Człowieka Polskiej Akademii Nauk, z którym jestem związana do dziś. Równolegle realizuję tam kształcenie w Szkole Doktorskiej i obecnie finalizuję rozprawę doktorską poświęconą chłoniakom skórnym z komórek T, koncentrując się na ich molekularnym podłożu w zakresie genetyki i epigenetyki. Oprócz tematyki pracy doktorskiej aktywnie uczestniczę w realizacji krajowych i międzynarodowych projektów badawczych finansowanych m.in. przez Narodowe Centrum Nauki, Agencję Badań Medycznych oraz Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Projekty te koncentrują się na badaniach nad modelami chorób serca, działaniu wybranych terapii komórkowych oraz poszukiwaniu nowych rozwiązań w obszarze medycyny regeneracyjnej i terapii opartych na produktach biologicznych. Moja ścieżka zawodowa od początku konsekwentnie koncentruje się na badaniach biomedycznych, łącząc zagadnienia z zakresu genetyki człowieka, fizjologii, onkologii oraz nowoczesnych technologii wykorzystywanych w medycynie translacyjnej.

Studia dały mi przede wszystkim solidne podstawy merytoryczne oraz umiejętność krytycznego myślenia. To właśnie tam nauczyłam się, jak łączyć wiedzę teoretyczną z praktyką laboratoryjną oraz jak patrzeć na problem naukowy w sposób interdyscyplinarny, co dziś jest niezwykle istotne. Równie ważnym aspektem mojego rozwoju była działalność popularyzatorska, która rozpoczęła się już na drugim roku studiów licencjackich - pod opieką prof. UAM Agnieszki Knopik-Skrockiej narodziła się moja pasja do komunikacji nauki, otrzymałam ogromne wsparcie w rozwijaniu tej aktywności, co pozwoliło mi organizować i współorganizować liczne wykłady, warsztaty, sympozja oraz wydarzenia w ramach festiwali naukowych. Ta pasja popularyzatorska, która zrodziła się podczas studiów, nadal jest ważnym elementem mojej działalności i daje mi motywację do działania, aktualnie w Stowarzyszeniu Gen-i-Już (Instytut Genetyki Człowieka PAN). W 2024 roku zostałam finalistką konkursu FameLab Polska, gdzie otrzymałam nagrodę publiczności. Udział w licznych konferencjach międzynarodowych - w Europie i Stanach Zjednoczonych - dodatkowo poszerzył moje spojrzenie na naukę jako przestrzeń dialogu i współpracy. Dziś kompetencje zdobyte na studiach, zarówno badawcze, jak i komunikacyjne - realnie przekładają się na moją codzienną pracę naukową.

W jaki sposób trafiła Pani do obecnej pracy?

Do obecnej pracy trafiłam poprzez ogłoszenie o otwartej rekrutacji do Szkoły Doktorskiej w Instytucie Genetyki Człowieka PAN, które zostało przesłane do koła naukowego, z którym byłam związana. Informacja ta zwróciła moją uwagę, ponieważ tematyka badawcza jednostki była w pełni zgodna z moimi zainteresowaniami naukowymi, szczególnie w obszarze molekularnych mechanizmów chorób i onkologii. Decyzja o rozpoczęciu kształcenia w Szkole Doktorskiej była dla mnie naturalnym krokiem w dalszym rozwoju naukowym.

Na czym polega Pani praca?

Moja praca ma charakter badawczy i koncentruje się na lepszym zrozumieniu mechanizmów molekularnych chorób oraz działaniu nowoczesnych terapii. Zajmuję się badaniami, w których wykorzystuje się modele komórkowe i tkankowe, na co dzień planuję i prowadzę eksperymenty, analizuję uzyskane wyniki. Dla mnie, personalnie, bardzo ważnym elementem działalności jest łączenie badań podstawowych z podejściem translacyjnym - tak, aby zdobywana wiedza miała potencjalne przełożenie na praktykę kliniczną i rozwój nowych strategii terapeutycznych. To właśnie możliwość pracy na styku nauki i medycyny daje mi największą satysfakcję.

Co ceni Pani w swojej pracy najbardziej?

W swojej pracy najbardziej cenię możliwość ciągłego rozwoju oraz poczucie, że realizowane projekty mają realne znaczenie poznawcze i potencjał aplikacyjny. Nauka daje przestrzeń do zadawania pytań i szukania odpowiedzi, a każdy etap badań, nawet ten najbardziej wymagający, uczy systematyczności i pokory. Istotne są dla mnie także możliwości rozwoju, udział w projektach, konferencjach i nowych inicjatywach badawczych pozwala stale poszerzać kompetencje i spojrzenie na naukę w szerszym, międzynarodowym kontekście.

Bardzo ważny jest dla mnie również zespół, w którym pracuję - współpraca w środowisku opartym na wzajemnym wsparciu, otwartości na dyskusję i dzieleniu się doświadczeniem znacząco wpływa na jakość pracy i komfort realizacji projektów. Szczególnie cenię sobie możliwość pracy w zespole kierowanym przez dr hab. n. med. Natalię Rozwadowską (Kierownik Zakładu Patologii Molekularnej IGC PAN), która łączy wysokie kompetencje naukowe z uważnym mentoringiem i tworzy środowisko oparte na wsparciu oraz zaufaniu. Dzięki temu mogę rozwijać samodzielność badawczą, mając jednocześnie poczucie stabilnego merytorycznego zaplecza. Ogromne znaczenie w moim rozwoju ma również moja promotorka, dr hab. n. med. i n. o zdr. Katarzyna Iżykowska (również absolwentka WB UAM), której doświadczenie, otwartość na dyskusję i wsparcie pozwalają mi konsekwentnie rozwijać projekt doktorski i poszerzać perspektywę naukową. To połączenie mentoringu, zaufania i przestrzeni do samodzielnych decyzji jest dla mnie niezwykle cenne.

Co chciałaby Pani przekazać obecnym i przyszłym studentom Wydziału Biologii UAM?

Obecnym i przyszłym studentom Wydziału Biologii UAM chciałabym powiedzieć, żeby nie bali się szukać swojej ścieżki zawodowej. Studia to nie tylko zajęcia i egzaminy, ale przede wszystkim czas odkrywania własnych zainteresowań, budowania relacji oraz zdobywania pierwszych doświadczeń naukowych i organizacyjnych. Bazując na swoim doświadczeniu, uważam, że warto angażować się w działalność kół naukowych, praktyki, staże czy inicjatywy popularyzujące naukę - często to właśnie one pomagają sprecyzować swoje cele i otwierają nieoczekiwane drzwi. Nie wszystko musi być jasno określone od początku, ale konsekwencja i ciekawość świata naprawdę potrafią zaprowadzić bardzo daleko.

I na zakończenie prośba o dokończenie zdania –

UAM rozwinął we mnie ...

odwagę do podejmowania wyzwań naukowych, samodzielność w myśleniu oraz przekonanie, że warto łączyć pasję z konsekwentną pracą oraz zdobywaniem bezcennego doświadczenia. To tutaj nauczyłam się patrzeć na naukę nie tylko jako na „zbiór faktów”, ale jako proces ciągłego zadawania pytań i poszukiwania rozwiązań.

Z okresu studiów najlepiej wspominam...

ludzi i atmosferę współpracy – wspólne zadania, działalność w kole naukowym, pierwsze konferencje, wydarzenia popularyzujące naukę. To był czas intensywnego rozwoju, ale też budowania relacji i odkrywania, w jakim kierunku chcę podążać zawodowo.

Wywiad przeprowadziła Agnieszka Knopik-Skrocka